

داستان اولین شاروال زن افغان

داستان و فعالیت خانم ظریفه غفاری باید ثبت تاریخ گردد

خانم ظریفه غفاری حین دریافت جائزه شجاعت در حضور وزیر خارجه امریکا و ملینیا ترمپ

Afghan mayor honored at State Department vows to keep fighting for women and girls

در بیست سال اخیر ترقی و پیشرفت طبقه اناث مملکت چه در ساحه معارف و چه در ساحه کار و فعالیت های گوناگون اجتماعی واقعاً قابل قدر و توجه است. ترقی و درخشش زنان در امور مختلفه منحصر به پایتخت و شهر های بزرگ نبوده، بلکه با وجود مشکلات روز افزون امنیتی، در کنج و نواحی دور از مراکز هم دختران و زنان به موفقیت های چشم گیری دسترسی حاصل نمودند. در یکی از پوست های حساس غرب شهر کابل که سمت شاروالی میدان شهر باشد، سال ها ذریعه خانم با شهامت جوان و وظیفه شناسی به نام «[ظرفه غفاری](#)» اداره میگردید. این منطقه با وجود نزدیکی به کابل، منطقه نا امن محسوب گردیده و فعالیت طالبان و حملات پراکنده آنان در سالهای اخیر بصورت دایمی موجود بود و حیات و ساحه اجراءات خانم غفاری در خطر دایمی گروه مذکور قرار داشت؛ با آنها خانم «[ظریفه غفاری](#)» با جرأت و توانایی فوق العاده وظیفه شاروال فعالی را با متانت پیش میبرد. ناگفته نماند که حتی زمانی که وی در دفتر کار خود به امور محوله شاروالی اشتغال داشت، به دفعات منزل مسکونی اش مورد حملات طالبان قرار گرفت.

در سال ۲۰۲۰ خانم «ظریفه غفاری» برای اخذ جایزه جرأت و شهامت یک زن افغان به واشنگتن دعوت گردید و از قضا این قلم دیداری با وی داشتم که جریان آنرا همان وقت در میدیا تقدیم نمودم. آنچه قابل نهایت قدرمندی است، عقیده راسخ و جرأت یک زن مصمم افغان در پیشبرد امور محوله اش حتی در یکی از خطرناکترین نقاط افغانستان بوده است. وی بعد از سخنرانی در وزارت خارجه آمریکا که برای اخذ جایزه دعوت شده بود، از موقف زنان افغان پشتیبانی نمود و از نحوه مذاکرات صلح در دوحه و احتمال بازگشت طالبان، رهایی زندانیان طالب و قرار داد آمریکا با آن گروه اظهار تشویش و انتقاد نموده، هراسش را از شریطی که طالبان بر زنان افغان تحمیل خواهند نمود، بیان داشت. همان بود که در بازگشت به افغانستان، مورد سوء قصد واقع گردید و توانست خوشبختانه جان سالم بدر برد. اینک قسمتی از راپورماه مارچ سال گذشته را که خانم غفوری برای اخذ جایزه جرأت به واشنگتن تشریف آورده بود تقدیم میدارم:

ظریفه غفاری، شاروال میدان شهر، میرمنی متهور، شخصیتی با افتخار

شاروال میدان شهر دیروز از سوء قصد جان سالم بدر برد

خوانندگان گرامی شاید خبر روز چهارم مارچ را که شاروال میدان شهر مرکز ولایت نا آرام میدان وردک، یعنی میرمن افغانی که به واشنگتن دعوت گردیده بود موفق به دریافت جایزه جرأت و شهامت از جانب دولت آمریکا گردید را خوانده یا شنیده باشند. میرمن «ظریفه غفاری» که با شجاعت و سرسپردگی در راه وطن و مبارزه برای تعمیم هرچه بیشتر حقوق زن افغان، در میدان شهر، قراریکه خود بیان نمود در همسایگی طالبان زن ستیز و دور از ترحم، منحيث شاروال انتخاب گردیده است.

میرمن ظریفه غفاری با حضور پدر که در اردوی ملی صاحب منصب بود

میرمن غفوری که ۲۷ سال دارد، از دو سال به اینطرف بدون ترس از حوادثی که در اطراف وی واقع میگردد در سرزمینی اجراء وظیفه مینماید که با خطرات زیادی مقابل میباشد، وی منحصراً یک زن افغان بعد از اخذ وظیفه شاروالی در میدان شهر، بارها مورد حملات گروه های دهشت افکن که با سنگ و چوب بر نامبرده حمله ور گردیده اند، قرار گرفته است. این حملات تا سرحد تهدید به مرگ و توهین و تحقیر یک زن افغان در مقام شاروالی هم پیش رفته است.

ناگفته نباید گذاشت که میرمن «[ظریفه غفاری](#)» که برای وظایف محوله اجبار مسافرت بین کابل و میدان شهر را دارد، در جاده های نا امن همچنان با شرائط ناگواری مواجه میگردد، ولی تقاضای ترک وظیفه و یا تبدیلی را ننموده است.

در مراسم اعطای جائزه بین المللی برای زنان شجاع جهان که در وزارت خارجه توسط خانم اول امریکا، میلانیا ترمپ و وزیر خارجه مایک پامپئو برگزار گردید، میرمن غفوری ابراز داشت که: "من آرزو دارم مثل یک قهرمان زندگی نمایم و مثل یک قهرمان وفات کنم". میرمن ظریفه غفوری در محضر خانم اول امریکا و وزیر خارجه به سؤالی که چه برای موقعیت فعلی زنان در افغانستان مناسب است، جواب داد که: "ختم جنگ بهترین تحفه ایست که زنان افغان به آن محتاجند، آنها دوران سیاه طالبان را بکلی به خاطر دارند" و بعد خطاب به وزیر خارجه، پومپئو گفت: "با اخراج عساکر بین المللی از افغانستان، گروپ های دیگری چون داعش و القاعده هم دوباره فعال خواهند گردید". شاروال غیور میدان شهر که با داشتن درجه علمی «[ماستری](#)» از دهلی جدید، به لسان انگلیسی هم فصیح صحبت مینمود، در مورد حفظ و مبارزه برای حقوق زنان افغان به مقابل محدودیت های احتمالی طالبان، به مهمانداران خویش در وزارت خارجه امریکا بیان داشت:

["It's not only Zarifa," she said, adding, "It's a red line for Afghan women. We will stand our ground. And we will fight always for our rights."](#)

تنها ظریفه نیست، وی افزود "این خط سرخی برای همه زنان افغان میباشد. ما به موقف خویش محکم می ایستیم و همیشه برای حقوق خویش خواهیم جنگید".

حین اقامت میرمن ظریفه غفاری در واشنگتن، بتاريخ ۱۵ مارچ وی به دعوت «[مؤسسه دریچه صلح](#)» که در رأس آن دانشمند خبره، محترم حامد نوید و محترمه فوزیه اعتمادی قرار دارند، در محفلی که برای معرفی فعالیت های عام المنفعه مؤسسه مذکور در ورجنیا دائر گردیده بود، اشتراک ورزید و با مدعوین، مخصوصاً خانم های مجلس که علاقمندی زیاد به مذاکره با وی داشتند، در مورد

خانم ظریفه غفاری با اینجانب در محفل «دریچه صلح»

شرائط و کار خویش صحبت نمود. خانم غفوری که بار ها مورد حملات و سوء قصد واقع گردیده توجه اینجانب را به دستهایش که علایم سوختگی زیاد در آنان مشهود بود، جلب نمود و به مقابل سؤال من که نمیخواست چندان جواب دهد، بالاخره بیان داشت که در اثر دسیسه باز گذاشتن اشتوپ و روشن ساختن آن، با سوختگی مهلکی سردچار گردید؛ وی اظهار داشت که با وجود مشکلات روز افزون، در مبارزه در راه حقوق زنان تا پای مرگ حاضر می باشد.

خبر سوء قصد جدید: قرار راپور صدای امریکا، متأسفانه بعد از عودت میرمن غفوری شاروال میدان شهر به افغانستان، سوء قصد دیگری به احتمال نا رضایتی دشمنان متعصب وی از مسافرت به امریکا و اخذ جائزه ارزشمند «شجاعت»، بر وی صورت گرفت که به فضل خداوند جان سالم بدر برد. اینهم متن خبر: **ظریفه غفاری شاروال میدان شهر مرکز ولایت میدان وردک امروز یکشنبه (۳ حمل) از یک حمله مسلحانه جان به سلامت برد.**

وزارت خارجه ایالات متحده امریکا از سال ۲۰۰۷ به این طرف هر سال به زنانی جایزه شجاعت می دهد که با وجود مخالفت ها و تهدیدات زیاد، به فعالیت های شان ادامه داده و قربانی می دهند.

بعد از سقوط کابل بدست طالبان، دقیقاً حیات این خانم مبارز و فامیلش کاملاً به خطر مواجه گردیده بود، طوریکه وی در مصاحبه ای اظهار داشت که منتظر مرگ از جانب طالبان می باشد و سرنوشت دیگری نمیتواند برای خویش تصور نماید، مخصوصاً که پدرش که صاحب منصب اردوی ملی بود در جنگ با طالبان کشته شد. بعد از آن دشمنی گروه طالبان با وی بیشتر آشکار گردید.

خانم ظریفه غفاری در راه ترک مخفیانه کابل، در سطح موتر

ولی دو روز قبل در مطبوعات خارجی خبری مبنی بر ترک افغانستان خانم «ظریفه غفاری» را به کمک سفارت ترکیه به قصد آلمان دریافت نمودم. نامبرده با مصاحبه ای با بی بی سی اظهار نموده است که ترک افغانستان دردناک ترین تصمیم حیاتش بوده است که آرزوی برگشتن دوباره را همیشه خواهد داشت. او وعده داده که با سیاستمداران و رهبران جهانی ملاقات و توجه آنان به وضعیت مردم افغانستان در زیر حکومت طالبان جلب کند؛ وی حتی مایل است با طالبان نیز صحبت کند و در توجیه این نظر می گوید "ما باید یکدیگر را درک کنیم."

خانم غفاری میگوید: "افغانستان کشور من است - من آن را ساخته ام. من سالها تلاش کردم تا آن را بسازم." او می افزاید: "می خواهم مقدار کمی خاک کشورم را که با خود دارم بار دیگر به همان محلی که به آن تعلق دارد برگردانم. وی اضافه نمود: "نیروهای خارجی به کمک ما نمی آیند. زمان حل مسایل با طالبان فرا رسیده است. من آماده هستم تا این مسئولیت را بر عهده بگیرم."

مدت کوتاهی پس از تصرف پایتخت توسط طالبان، به خانم غفاری توصیه شد به خاطر امنیت خودش، محل سکونتش را تغییر دهد. او توضیح می دهد که درستی این توصیه هنگامی ثابت شد که نیروهای طالبان به خانه اش مراجعه کردند و مامور امنیتی او را لت و کوب نمودند.

ناگفته نماند که خانم غفاری در سطح موتر پناه گرفته و به مشکل به میدان هوایی کابل رسیده توانست.

این زن با شهادت که چند سالی در جوار طالبان و با خطرات زیادی وظیفه خطیر شاروالی «میدان شهر» را با شهادت پیش برد، لیاقت دارد تا اسم و اعمال پسندیده وی ثبت تاریخ زنان کشور ما گردد.

پایان